

Η εορτή του Ευαγγελιστού Ματθαίου στην Ι. Μ Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)



Τον οικισμό του Σχίνου Αγρινίου επισκέφθηκε το απόγευμα της Παρασκευής 15ης Νοεμβρίου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, με αφορμή την εορτή του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου και χοροστάτησε στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού, στον ομώνυμο πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό.

Συμμετείχαν κληρικοί της ευρύτερης περιοχής, καθώς και πλήθος κατοίκων και επισκεπτών του μικρού οικισμού.

Κατά το κήρυγμά του εξέφρασε τη χαρά του, γιατί επισκέφθηκε τον οικισμό του Σχίνου για πρώτη φορά και οι κάτοικοι κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό για να προσευχηθούν στην ιερά ακολουθία του Εσπερινού.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στον Ευαγγελιστή Ματθαίο, τονίζοντας ότι τα στάδια που συνθέτουν την αποστολική ζωή είναι τρία: η κλήση, η μαθητεία και η

αποστολή. Ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε το πρώτο στάδιο της ζωής του Ματθαίου, αυτό της κλήσεως, υπογραμμίζοντας, ότι είναι ιδιαίτερα θαυμαστός ο τρόπος που ο Χριστός κάλεσε τον Ματθαίο στο αποστολικό αξίωμα.

«Ο Χριστός συναντά τον Ματθαίο να κάθεται στο τελώνιο και να ασκεί το επάγγελμά του, που, όπως είπαμε, ήταν συνυφασμένο με την αμαρτία. Έκανε το ίδιο που έπραξε και για τους υπολοίπους μαθητές. Τους συνάντησε την ώρα της εργασίας τους και τους απηύθυνε την πρόσκληση.

Στην περίπτωση του Ματθαίου όμως, μας κάνει εντύπωση, διότι καλεί να γίνει μαθητής Του ένας άνθρωπος που ήταν εγνωσμένα αμαρτωλός. Και αυτό είναι το συγκλονιστικό, αδερφοί μου. Ο Χριστός δεν ταυτίζει τον άνθρωπο με την αμαρτία. Γνωρίζει το αμαρτωλό παρελθόν του Ματθαίου.



Κι όμως, αυτόν τον άνθρωπο, με αυτό το βεβαρημένο ιστορικό τον καλεί να γίνει μαθητής Του, γιατί δεν βλέπει αυτό που ίσως έβλεπαν οι συνάνθρωποι του, έναν πλεονέκτη, ένα καταχραστή, έναν άνθρωπο που ήταν απόλυτα ταυτισμένος με την είσπραξη των φόρων και ζούσε και πλούτιζε εις βάρος των ανθρώπων.

Ο Χριστός βλέπει την καρδιά αυτού του τελώνη. Εισήλθε μέσα στην ψυχή του και εκεί διαπίστωσε, ότι η αμαρτία δεν είχε κυριεύσει τον όλο άνθρωπο. Η αμαρτία δεν είχε μολύνει την ψυχή αυτού του ανθρώπου, η οποία ήταν έτοιμη για να αποδεχθεί την πρόσκληση του Χριστού.

Εμείς, πολλές φορές, βλέπουμε και αναλύουμε την εξωτερική συμπεριφορά μόνο του ανθρώπου. Τον χαρακτηρίζουμε και μάλιστα τον τοποθετούμε ή στους «σεσωσμένους» ή στους «μη σεσωσμένους». Αυθαίρετα αποφασίζουμε εμείς αντί του Θεού για το ποιόν και την πνευματικότητα, ακόμα και την εσχατολογική

προοπτική ενός ανθρώπου.

Ο Χριστός, όμως, με αφορμή την κλήση του Ματθαίου, έρχεται να μας διδάξει, ότι δεν πρέπει να παρασυρόμαστε από το φαίνεσθαι και από το πώς ενεργεί ένας άνθρωπος. Μέσα στην ψυχή του μπορεί να έχει εκείνες τις πνευματικές αντιστάσεις που να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την μετάνοια και την μεταστροφή, για την αλλαγή και την εκκίνηση μιας νέας πορείας.



Και αυτό, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι πρωτίστως το έργο των πνευματικών πατέρων. Ο εξομολόγος δεν αποδέχεται μόνο την αναφορά πράξεων και ενεργειών, αλλά οφείλει να διεισδύσει στον έσω άνθρωπο, στην ψυχή του ανθρώπου και εκεί να εντοπίσει την αγαθή του προαίρεση, το υγιές τμήμα της ψυχής του, που παραμένει καθαρό και εκεί να σπείρει το λόγο του Θεού».

Το δεύτερο σημείο που ανέλυσε ο Σεβασμιώτατος, ήταν ότι ο Χριστός αποδέχεται την πρόσκληση του Ματθαίου και εισέρχεται στο σπίτι του και συντρώγει μαζί του.

«Σύμφωνα με την εβραϊκή παράδοση, όταν αποδεχόσουν την πρόσκληση ενός σπιτονοικοκύρη και εισερχόσουν στο σπίτι του, ουσιαστικά τον αποδεχόσουν ως άνθρωπο.

Ο Χριστός, λοιπόν, κάνει μία δεύτερη υπέρβαση και αποκαθιστά τον πρώην τελώνη στα μάτια ολόκληρης της κοινωνίας. Εισέρχεται στο σπίτι του, γιατί προηγουμένως είχε εισέλθει στην καρδιά του και θέλει με τον τρόπο αυτό να τον επιβραβεύσει για την αποδοχή της πρόσκλησης.



Εμείς, ίσως έχουμε μια εσφαλμένη αντίληψη για το πώς ο Χριστός αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει τους ανθρώπους. Θεωρούμε, ότι ο Χριστός μόλις μας εντοπίσει, μόλις μας προσκαλέσει κοντά Του, η επόμενη κίνησή Του θα είναι να μας καταλογίσει τις αμαρτίες μας, να καταγράψει τα λάθη μας, να αρχίσει να αθροίζει τις ποινές μας και στο τέλος να αναγγείλει την τιμωρία μας.

Τίποτα από όλα αυτά δεν έκανε ο Χριστός. Εισέρχεται στο σπίτι του Ματθαίου. Του προσφέρει, δηλαδή, την μεγαλύτερη εκδήλωση εμπιστοσύνης. Και αυτό συμβαίνει και στη δική μας σχέση με τον Χριστό. Ναι, είμαστε και εμείς αμαρτωλοί, όπως ο Ματθαίος. Είναι όμως λάθος να πιστέψουμε, ότι ο Χριστός δεν μπορεί να μας συγχωρέσει, ότι δεν υπάρχει περιθώριο να μας αποδεχθεί ως μετανοούντες.

Είναι λάθος να πιστέψουμε, ότι ο Χριστός, αντί για αγάπη είναι μίσος, αντί για συγχωρητικότητα είναι τιμωρία, αντί για μακροθυμία και φιλευσπλαχνία, είναι αυστηρότητα και εκδικητικότητα. Ο Χριστός δεν ήρθε για να κρίνει τον άνθρωπο, αλλά για να σώσει τον άνθρωπο και να καλέσει, όχι τους δικαίους, αλλά τους αμαρτωλούς σε μετάνοια».



Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός αναφέρθηκε στην αντίδραση των Γραμματέων και των Φαρισαίων, που επαναστάτησαν και δυσφόρησαν απέναντι στον Χριστό. «Ο Χριστός πολλές στηλίτευσε την υποκρισία των Γραμματέων και των Φαρισαίων, δηλαδή την υποκρισία του θρησκευτικού κατεστημένου εκείνης της εποχής.

Ήταν όλοι εκείνοι που παρέμεναν εγκλωβισμένοι στην πνευματική τους υποτιθέμενη αυτάρκεια. Είχαν μετατρέψει την πίστη σε ηθικισμό και τυπολατρία. Δεν μπορούσαν να εισέλθουν στο βαθύτερο νόημα του έργου του Χριστού.



Όμως, πόσο άδικο είναι, δύο χιλιάδες χρόνια τώρα παρουσίας του Χριστού μέσα στον κόσμο και μέσα στη ζωή μας και εμείς ίσως να αγνοούμε την αγάπη Του, να απορρίπτουμε τη φιλεσπλαχνιά Του, να μην κηρύττουμε το έλεός Του, να μην εφαρμόζουμε στη ζωή μας τη μακροθυμία Του, να είμαστε τυπολάτρες και ηθικιστές, να κρίνουμε τον άλλο άνθρωπο σύμφωνα με τις ενέργειες του, ακόμα και να κρίνουμε τον Χριστό γιατί επιθυμεί να επιβραβεύσει τη μετάνοια και τη μεταστροφή ενός αμαρτωλού».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι «η Εκκλησία τηρώντας πιστά την αγάπη του Χριστού και το δικό Του ευαγγέλιο θα κάνει πάντα την υπέρβαση, θα ξεπερνάει τους όρους και τα όρια για να μπορεί να εισέρχεται στη ζωή των ανθρώπων, να τους μεταδίδει το φως της αλήθειας του Χριστού και να τους προσφέρει την αγάπη Του και το έλεός Του».





